

Straníckopolitická práca v procese výcviku a výchovy

„Základem bojové síly a mobilizační pohotovosti ČSLA je účinná a cílevědomá straníckopolitická práce, rozvíjená prostřednictvím politických orgánů, organizací KSČ, SSM, všech velitelů a náčelníků, prováděná na základě marxismu-leninismu a politické linie strany“. [Směrnice pro práci organizací KSČ v ČSLA, Praha 1971, str. 5].

Stupeň bojovej pohotovosti je do značnej miery určený vysokou úrovňou realizácie výcviku a výchovy vojsk. Úlohy bojovej a politickej prípravy realizujeme v procese výcviku a výchovy, predovšetkým na úrovni jednotka, útvar a zväzok. V článku sa zameriam na konkrétnejšie vymedzenie úloh straníckopolitickej práce v bojovej a politickej príprave, na výcvik a výchovu ako základný prostriedok realizácie spoločných úloh v praxi.

Straníckopolitická práca ako prostriedok realizácie vojenskej politiky KSČ, v podmienkach každého vojenského organizmu a osobitne tam, kde sa cvičí, cieľavedome vychováva vojakov v duchu marxizmu-leninizmu, zámerne formuje morálne a politické, psychické a bojové vlastnosti obráncu socialistickej spoločnosti, účelne mobilizuje vojakov za majstrovské cvičenie vojenského umenia.

Straníckopolitická práca má svoje miesto najmä ak ide o všestrannú zámernú prípravu ľudí. V príprave na realizáciu svojich úloh straníckopolitická práca využíva výsledkov rôznych vedných disciplín, predovšetkým pedagogiky a psycho-

lógie. Úlohy straníckopolitickej práce v oblasti bojovej a politickej prípravy musíme aktívne sledovať z hľadiska požiadaviek a ľudských možností, vysokej aktívnej činnosti a riešenia vzťahov v oblasti celého výchovného a výcvikového procesu. Preto treba zvýrazniť jednotu výcviku a výchovy a v nej predovšetkým aspekty ideovo-politickej výchovy.

Vojenský výcvik je špecifickým prostriedkom výchovy v armáde. Je uskutočňovaný na vyššom stupni pracovnej činnosti vo vedeckej a praktickej forme. Výcvik je taký proces, v ktorom sa uskutočňuje súčinnosť medzi vojenským vychovávateľom, kolektívom a vojakom v danom prostredí. Vojenský vychovávateľ cieľavedome vyzbrojuje vojakov znalosťami, rozvíjajú schopnosti a návyky. Vo výcvikovom procese vychovávateľ nielen riadia osvojovanie vedomostí ale i formujú určité rysy osobnosti vojaka — jeho mravné a bojové vlastnosti, charakterové rysy, morálny a politický profil — to znamená, že cieľavedome zámerne a sústavne pôsobia na osobnosť a psychiku vojaka. Veliteľ, politický pracovník, stranícka a zväzacká organizácia spolupôsobia metódou jednotného družného úsilia pri plnení požiadaviek vojenskej prísahy, poriadkov, predpisov, smerníc a rozkazov, vedú k vytváraniu správneho vzťahu k vojenskej službe, k upevňovaniu vojenskej disciplíny, potrebných morálnych a politických bojových vlastností vojakov. Spolu-
pôsobia a prísne dbajú na to, aby výcvik-

kom a výchovu prelínali všetky princípy stranickopolitickej práce.

Osvojovanie si vedomostí, zručností a návykov, formovanie schopností vojaka prostredníctvom pedagogických skúseností vojenského vychovateľa v socialistickej armáde vyžaduje aj zodpovednú ideovú zameranosť výchovy v duchu vedeckého svetového názoru a komunistického presvedčenia, formovania morálnych a bojových vlastností, rozvoj tvorivého a samostatného myslenia, pocitov socialistickeho vlastenectva a proletárskeho internacionalizmu, ako aj triednej nenávisť k imperializmu a nezmeriteľnosti s buržoaznou ideológiou.

Výcvik a výchova tvoria dialektickú jednotu vyjadrenú pojmom vojenská výchova. Vojenskú výchovu považujeme za cieľavedomú a zámernú činnosť vojenských vychovávateľov, vojenských kolektívov i samotných vojakov, ktorá vychádza z cieľov vojenskej politiky komunistickej strany, vojenskej doktríny socialistickeho štátu a vytvára u vojakov a veliteľov potrebné vlastnosti rozumové, charakterové, vôľové a citové, potrebné vedomosti, zručnosti a návyky pre súčasný boj.

Zmyslom a cieľom výchovy v socialistickej armáde je všestranne pripraviť vyspelého obráncu a budovateľa socializmu, vštepíť mu komunistické presvedčenie a vysokú ideovú úroveň, prejavujúcu sa v správnom posudzovaní súčasných spoločenských javov z pozícií záujmov robotníckej triedy a svetového socializmu. Jej efektívnosť sa prejavuje v kladnom vzťahu vojakov k socializmu, ich láska k vlasti, internacionalizmu a nenávisť k nepriateľovi; v iniciatívnom jednaní a správaní sa, vo vysokej disciplíne vojakov a v konkrétnych výsledkoch bojovej a politickej prípravy.

Takto myslenú výchovu uskutočňujeme podľa osnov učebnej látky, metód a prostriedkov vyučovania, výcviku a predovšetkým za pomoci vojenského vychovateľa v určitom čase a priestore. Výchovu a výcvik môžeme charakterizovať ako proces, v ktorom sa utvárajú politické, morálne a bojové kvality všetkých vojakov a tiež ako proces, ktorý treba denne cieľavedome a aktívne ovplyvňovať, aby bol dosiahnutý predpokladaný cieľ. Osobitne tu treba pochopiť, že výcvik a výchova musia tvoriť nedeliteľný proces, ktorý v záujme svojho úspechu predkladá aktívnu účasť, jednotné družné úsilie veliteľov, štábov, politických pracovníkov, stranických a zväzáckych organizácií a všetkých zainteresovaných vojakov.

Stranickopolitická práca tento proces cieľavedome usmerňuje a rieši predovšetkým z hľadiska aktívneho pôsobenia na človeka, jeho iniciatívneho zapojenia sa a najefektívnejšieho využitia metód a prostriedkov, osvojovania si vedomostí, zručností i návykov a utvárania potrebných vlastností osobnosti počas celého výcviku. Aktívne sleduje ideové prelínanie výchovno-výcvikového procesu v duchu marxizmu-leninizmu, politiky komunistickej strany pri budovaní a obrane socializmu a socialistickeho spoločenstva vôbec. Stranickopolitická práca ovplyvňuje cesty k cieľu, aktívne sleduje cieľ komunistickej výchovy. Tak ako je v metódach a prostriedkoch smerujúcich k cieľu komunistickej výchovy obsiahnutá ideovosť, stranickosť, uvedomelosť, tak aj výcvik (vyučovanie) splňuje požiadavku stať sa prostriedkom realizácie tohto cieľa. Výsledkom výchovného cieľa i stranickopolitickej práce je všestranne pripravený obránca socialistickej vlasti, ktorý v sebe zlučuje:

— vernosť pracujúcemu ľudu, vedeného komunistickou stranou, oddanosť socialistickej vlasti a proletárskemu internacionalizmu, statočnosť a disciplínovanosť, pripravenosť dôsledne a iniciatívne plniť ustanovenia vojenských poriadkov, rozkazov, zachovávať ostražitosť;

— majstrovské ovládnutie súčasnej bojovej techniky a zbraní, presvedčenie o jej sile a prednosti, pripravenosť pre boj na obranu vlasti a socialistickeho spoločenstva;

— vysoké morálne a politické, psychické a bojové vlastnosti, odolnosť, odhodlanosť a schopnosť nasadiť i svoj život pre dosiahnutie víťazstva nad imperialistickým nepriateľom.

Stranickopolitická práca učí chápať **ideovo-politické ciele a úlohy**, ktoré v procese výcviku a výchovy, bojovej a politickej prípravy vojakov, osobitne vystupujú do popredia. Vojna je pokračovaním politiky násilnými prostriedkami. Ako vyhnaná triedna zrážka (stretnutie) vyžaduje, aby vojaci boli predovšetkým politicky a mravne vyspelí. Prvoradá úloha morálneho a politického činiteľa vo vojne zvyšuje i prvoradosť morálnej a politickej prípravy vojsk.

V súčasnom boji rozhoduje i bojová technika, obsluhovaná celými bojovými kolektívami, teda ľuďmi. Boj vyžaduje dokonalú organizáciu a riadenie, rozsiahlu súčinnosť, správnu deľbu činnosti, opierajúcu sa o pevné vnútrokolektívne vzťahy, socialistické vlastenectvo, internacionalizmu a vysoké bojové majstrovstvo vo-

jakov. Bojová činnosť kladie vysoké nároky na rozumovú vyspelosť ľudí, vyžaduje jasné pochopenie situácie na bojisku, rýchlu orientáciu, aktívne a rozhodné riešenie, predpokladá znalosť mnohých odborov vied, plné ovládnutie moderných zbraní a techniky. Avšak ideovo-politické aspekty v tomto postavení sú základným komponentom pripravenosti vojaka pre správne, aktívne, uvedoméle pôsobenie v boji.

Straníckopolitická práca pri aktívnom sledovaní svojho cieľa — neustáleho zvyšovania bojovej pohotovosti — realizujúceho cez bojovú a politickú pripravenosť, nepretržite sleduje **jednotu ideovo-politickej výchovy a vojensko-odbornej prípravy** v celom procese výcviku a výchovy. V praxi mobilizuje vojakov, poddôstojníkov a dôstojníkov k dokonalému zvládnutiu ideovo-politických a vojensko-odborných znalostí. Hlavnú pozornosť už pri výcviku venuje celkovému zvládnutiu bojového majstrovstva a výchove potrebných morálnych a bojových vlastností, ktoré sú potom nevyhnutné pri realizačnej činnosti v boji.

Politická uvedomelosť, majstrovské zvládnutie techniky a zbraní, hlboká znalosť taktiky boja, schopnosť reálneho myslenia, ako aj dobre vycvičené zmyslové orgány a fyzická zdatnosť tvoria základ pevných morálnych a psychických vlastností vojakov.

Výchovu morálnych a politických vlastností, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou komplexných požiadaviek na socialistickeho vojaka, musíme vidieť ako pestovanie morálnych a politických vlastností pre súčasný boj, ktoré v určitej kvalite predchádzajú a ovplyvňujú prejavy v chovaní a jednaní, v činnosti vojakov a odrážajú sa v konkrétnych výsledkoch bojovej a politickej prípravy, v disciplíne, vo zvyšovaní bojovej pohotovosti a pod.

Medzi najdôležitejšie obsahové požiadavky, z hľadiska špecifických úloh vojenskej výchovy, ktoré v potrebných kvalitách a dimenziách cieľavedome smerujú k formovaniu osobnosti obrancu socialistickej vlasti, ale i k posúdeniu efektívnosti výchovného procesu, patria **finálne morálne bojové vlastnosti** a z nich predovšetkým:

- morálna a politická odolnosť, ostražitosť a disciplinovanosť;
- aktivita, iniciatíva, samostatnosť, vynaliezavosť a prekvapivosť;
- odvaha, smelosť, statočnosť a útočný elán;
- dôslednosť, vytrvalosť a húževnatosť;

— podpora druhu druhom, vzájomná dôvera, bojové súdružstvo a kolektívne porozumenie;

— vedomá podriadenosť, dôvera v plnení povinností a rozkazov;

— rýchlosť jednania, presnosť a rozhodnosť;

— trvalá pohotovosť a pripravenosť k bojovým akciám, odhodlanosť až po účelne sebeobetovanie sa v boji pri obrane socialistickej vlasti. (Porovnaj: J. Chmelík. Obsah a úlohy vojenskej výchovy LA č. 24, roč. 1973, str. 32).

Straníckopolitická práca v procese výcviku a výchovy nachádza súvislosti medzi vysokou politickou uvedomelosťou, morálnymi, psychickými a bojovými vlastnosťami. Svojimi metódami a formami nachádza a rieši podstatné spojovacie vzťahy, ale základnú pozornosť venuje vysokej politickej uvedomelosť vojakov. Politickú pripravenosť buduje ideové základy všetkým kvalitám, všetkým osobnostným vlastnostiam vojaka socialistickej armády.

Vysoká úroveň všeobecnej, ideovo-politickej a vojensko-odbornej prípravy našich vojakov, hlboké pochopenie a uvedoméle plnenie vojenských povinností, značne zvyšuje bojové možnosti a umožňuje prejavovať väčšiu aktivitu, rozhodnosť, hromadné hrdinstvo a statočnosť v boji. Toto môžeme dosiahnuť len dokonalou pripravenosťou vojaka už v dobe mieru, na cvičišti — v poľných podmienkach.

Z výcviku v poľných podmienkach je to predovšetkým taktická príprava, ktorá má mimoriadne miesto vo formovaní morálnych a politických a bojových kvalít. Na taktických zamestnaniach sa vojaci vyzbrojujú komplexnými vedomosťami pre boj, ako všestranne ovládnutí vojenské umenie. Preto dobre organizované zamestnania sú skutočnou školou formovania morálnych a politických, psychických, fyzických a bojových kvalít v dialektickej jednote a v celom komplexe predmetov dcmínujúcich na taktických cvičeniach.

Každý predmet bojovej a politickej prípravy vo svojej konkrétnosti vnáša svoj vklad do komplexu formovania kvalít osobnosti vojaka a vojenských kolektívov. Avšak nielen predmetmi bojovej a politickej prípravy vychovávame vojaka a formujeme kvality jeho osobnosti, ale celým komplexom života vojenského organizmu účinne pôsobíme a získavame nové kvality.

Procesom výcviku a výchovy realizujeme postavený cieľ rozkazu MNO na výcvikový rok: neustále zdokonaľovanie bojovej pripravenosti a zvyšovanie bojovej pohotovosti ČSĽA. V rozkaze sa požaduje, aby naši vychovávateľa efektívne využí-

vali výcvik a výchovu pre zdokonaľovanie vojenského umenia a formovania politických, morálnych a bojových kvalít vojakov.

Úspešná realizácia cieľa a úloh v procese výcviku a výchovy cez metódy, formy a prostriedky straníckopolitickej práce, vyžaduje naproti jednote ideovej a organizátorskej činnosti politických orgánov, veliteľov, politických pracovníkov, stranických a mládežníckych organizácií v ich každodennej praktickej činnosti. Straníckopolitická práca ako prostriedok účinnej realizácie politiky strany v armáde, vytýčuje cesty, spôsoby a prostriedky realizácie politiky strany v živote vojsk. Každodennou aktívnou činnosťou cieľavedome využíva všetky možnosti ideologickej a organizátorskej práce k zámernej výchove vojakov v duchu marxisticko-leninského svetového názoru a komunistickeho presvedčenia. Politickou uvedomelosťou a ideovou presvedčivosťou formuje morálne, psychické a bojové vlastnosti vojakov a mobilizuje ich k efektívnemu plneniu všetkých úloh pre zdokonaľovanie a zvyšovanie bojovej pohotovosti v našich útvoroch. Straníckopolitická práca ako ideologická a organizátorská činnosť politických orgánov, veliteľov, politických pracovníkov, stranických a zväzáckych organizácií, v aktívnom pôsobení na masy vojakov, tak **v dialektickej jednote vychováva, formuje a mobilizuje.**

Straníckopolitická práca **vychováva** vojakov v duchu marxisticko-leninskej teórie (VSN-KP) a zameriava ich na celý proces života vojenského organizmu. Pôsobí bezprostredne svojimi formami, metódami a prostriedkami politickej prípravy na politické uvedomenie človeka. Cez politické presvedčenie svojich organizátorov pôsobí predovšetkým na proces výcviku a výchovy, v ktorom bezprostredne sleduje ideovú výchovu a jej odraz v praktickej činnosti pri dosahovaní efektívnych výsledkov bojovej a politickej prípravy.

A. A. Jepišev vo svojich prácach vždy venuje veľkú pozornosť výchovnej úlohe straníckopolitickej práce. Na konferencii tajomníkov stranických organizácií v roku 1973 podrobne analyzoval straníckopolitickú prácu a ukázal jej miesto a úlohu vo výchovnom procese. „Straníckopolitická práca v ozbrojených silách je plne podriadená výchove vojakov v duchu oddanosti strane, ľudu a neustálej pripravenosti k rozhodným akciám na odrazenie agresie.“ [A. A. Jepišev: V. konferencia tajomníkov stranických organizácií, Moskva 1973, Krasnaja zvezda]. Tieto slová znovu potvrdzujú nevyhnutnosť predovšetkým

výchovnej úlohy straníckopolitickej práce, majúcej svoje vyjadrenie v jednote ideologickej a organizátorskej práce.

Ideologická práca môže v systéme výchovného procesu relatívne predchádzať, pôsobiť predovšetkým na politické uvedomenie a byť predpokladom organizátorskej činnosti. Organizátorská činnosť v jednote s ideologickou, pôsobí ako vnútorná organizátorská práca, ktorej nevyhnutnou podmienkou je aktívna vnútrostranícka činnosť a politická práca organizujúca masy vojakov, mobilizujúca ich na presné splnenie stanoveného cieľa. V podstate straníckopolitická práca — ideologickou a organizátorskou činnosťou politických orgánov, veliteľov, politických pracovníkov, stranických a zväzáckych organizácií — v pôsobení na masy vojakov plní v jednote dvojakú výchovnú úlohu:

1. Vychováva, mobilizuje a formuje politické uvedomenie a komunisticke presvedčenie, politické a morálne kvality; vedie k tvorivej aktivite a vytvára predpoklady pre pochopenie významu cieľa neustáleho zdokonaľovania bojovej pripravenosti;

2. Mozilluje a napomáha vychovávať, formovať a pre pochopenie vynakladať vysoké úsilie, dodržiavať prísnu vojenskú disciplínu, vysokú aktivitu a iniciatívu v prejave socialistickej súťaže, v dosahovaní vysokého bojového majstrovstva, taktického umenia víťaziť, vysokých morálnych a bojových kvalít za účelom naplnenia vysokej bojovej pripravenosti.

Straníckopolitická práca **formuje** vzťah človeka, upevňuje city a vôľu vojaka pri dosahovaní úlohy spravodlivého víťazstva v boji. „Jedným z rozhodujúcich činiteľů, ktoré zajistili víťazství u Kurska, byla morální a politická vyspělost příslušníků sovětských vojsk. Přispěla k tomu intenzivní a velmi namáhavá straníckopolitická činnost, kterou vyvíjeli velitelé, političtí pracovníci, stranické a komсомolské organizace, jak v době přípravy k bitvě, tak i v jejím průběhu. Věnovali mnoho sil tomu, aby ještě více zvýšili bojeschopnost vojsk.“ [G. K. Žukov: Vzpomínky a úvahy, NV, Praha 1971, str. 460]. Morálne a politické kvality formuje straníckopolitická práca priamo svojou jednotou ideologickej, organizátorskej, propagandistickej, agitačnej, kultúrno-výchovnej činnosti, masovopolitickej práce ako aj ostatnou politickou činnosťou. Morálne a bojové vlastnosti účinne formuje v celom procese výcviku a výchovy, pri realizačnej činnosti bojovej a politickej prípravy.

Straníckopolitická práca **mobilizuje** vojakov na základe uznesení strany, vojen-

skej prisahy, predpisov, rozkazov a nariadení formami agitácie a propagandy pre efektívne plnenie úloh bojovej prípravy (objasňuje, vysvetľuje, propaguje, zovšeobecňuje, hodnotí, aktivizuje k zdokonaľovaniu a prekračovaniu noriem výcviku, ako aj ostatných úloh vyplývajúcich zo života vojenského organizmu). Mobilizovať, znamená, čo najefektívnejšie (v krátkom čase použitie najúčinnnejších metód, foriem a prostriedkov, sústrediť úsilie na hlavný článok), objasnenie cieľa a vytýčenie z neho vyplývajúcich podstatných opatrení pre zvládnutie (t. j. príprava) obsahu v praxi a vyhodnotenie daného efektu v konkrétnych výsledkoch. Mobilizovať môžeme len na základe presne vymedzeného cieľa či postaveného hesla s predvídaním výsledkov.

Formovanie je proces dlhodobejší, účinnosť mobilizácie je najúčelnejšia v krátkodobých úlohách v postupných cieľoch, ale s jasnou perspektívou dosiahnutia konečného hodnotiaceho efektu. Mobilizovať znamená vedieť presne s akým ľudským materiálom získavať vojakov pre niečo, sústreďovať ľudské sily k niečomu a s presvedčením o realnosti a splniteľnosti zadaných úloh. Mobilizácia ľudí je proces podstatne kratší, avšak so všetkými prvkami výchovy; vyžaduje v krátkom časovom období vynaložiť obrovské úsilie (množstvo energie) pre získanie rýchlejšieho efektu v príprave vojakov a v priebehu plnenia danej úlohy (normy). Mobilizovať môžeme etapovite (postupne), ale s presným sledovaním konečného cieľa a v oblasti straníckopolitickej práce, to znamená neustále udržiavanie a zdokonaľovanie vysokej bojovej pohotovosti. Mobilizovať znamená cielavedome a účinne pôsobiť najuvedomejšími komunistami, politicky i odborne pripravovaným aktívom, na veliteľov, štáby, technických pracovníkov, náčelníkov služieb a tylu, politických pracovníkov, a prostredníctvom nich na celé kolektívy, jednotky a útvary pre zvládnutie náročných úloh výcviku, na budovanie materiálo-technickej základne v čo najkratšom období a svedomite plniť všetky úlohy vyplývajúce z vojenskej služby v dobe mieru. Zmobilizovaním vojakov síce dosahujeme vysokého vypätia a sústredenia síl i v pomernej krátkej dobe, avšak jej trvalá účinnosť je podmienená dlhodobým systematickým a zámerným formovaním kvalít vojaka, cieľavedomou výchovou v duchu komunistického presvedčenia. To vyžaduje i náročné úlohy vyplývajúce z požiadavky vedenia boja v súčasných podmienkach, či už pri použití alebo bez použitia zbraní hromadného ničenia. Účinnosť mobilizácie sa tak prejavuje

v naprostej dialektickej jednote v procese formovania, výchovy pracovnej a výcvikovej či bojovej činnosti vojsk.

Straníckopolitická práca v procese výcviku a výchovy plní tak nezastupiteľnú a veľmi významnú úlohu. Je zárukou premeny politiky komunistickej strany v konkrétnych podmienkach vedenia procesu výcviku a výchovy. Vedie ho a cieľavedome usmerňuje v duchu vedeckého svetového názoru a komunistického presvedčenia. Formuje v jednote politických a odborných požiadaviek kvality a pripravenosť vojaka. Využíva všetky prostriedky, metódy a formy výchovnej práce pre získavanie a sústreďovanie ľudských síl na najdôležitejšie úlohy, ich realizáciu za každých podmienok i pri vedení súčasného boja. Straníckopolitická práca má svoje nezastupiteľné miesto v systéme výchovy vojakov socialistického štátu. Jej základnou úlohou je vychovávať z vojakov bojovníkov so socialistickou morálkou, s vysokou disciplínovanosťou, predchnutých socialistických vlastenectvom a proletárskym internacionalizmom, vojensko-odborne pripravených a odhodlaných za všetkých podmienok a zo všetkých síl hájiť záujmy socialistického spoločenstva proti imperialistickému nepriateľovi.

Účinnosť straníckopolitickej práce v celom živote armády v súlade s úlohami stanovenými ÚV KSC a požiadavkami obšírnejším v rozkaze MNO, sa predovšetkým a veľmi výrazne prejavuje vo vplyve na bojovú pripravenosť a jej výcvik. Neustále narastá požiadavka prehĺbovať systém a zdokonaľovať organizáciu straníckopolitickej práce v priebehu každodenného výcviku, v jednote s ideologickým a organizátorským vplyvom. To znamená, viac iniciatívy a tvorčieho myslenia našich veliteľov, politických pracovníkov, komunistov pri cvičeniach vo výcvikových priestoroch, pri zlokonaľovaní taktického myslenia, technickej streleckej prípravy, riadení bojových vozidiel, taktických cvičení s bojovou strelbou atď. Jednoducho povedané, zameriavať úsilie straníckopolitickej práce vo výcviku na výborné výsledky.

Zhodné závery veliteľsko-metodických zhromaždení (Porovnaj: J. Horský, Doporučení velitele okruhu na téma — intenzita a efektívnosť výcviku, Obrana lidu, duben 1974) najlepších metódikov bojovej a politickej prípravy v rámci vojenských okruhových, či konferencie k výchovnej problematike (Porovnaj: Konferencie k práci s mladými veliteľmi. Bojová príprava č. 7, 1974, str. 8), s cieľom zovšeobecnenia najlepších skúseností a preškolenia vychovávateľov, ako účelne realizovať

zvýšené požiadavky na bojovú a politickú prípravu, vyplývajúce z rozkazu MNO na výcvikový rok potvrdzujú:

— nutnosť koordinácie všetkých výchovných činiteľov, podieľajúcich sa na výcviku a výchove,

— sústreďovať úsilie, prijímať hlboko premyslené a efektívne opatrenia na realizáciu rozhodujúcich úloh v pravý čas,

— vytvárať všetky podmienky pre vysokú náročnosť pri ich realizácii mladým veliteľom, politickým pracovníkom, komunistom i bezpartijným funkcionárom, predovšetkým v príprave a vedení zamestnaní a s podriadenými v jednotkách.

S narastajúcim množstvom úloh na bojovú a politickú prípravu a ich zvládnutie v obmedzenej časovej lehote, vzrastajú aj požiadavky na kvalitu organizácie bojovej a politickej práce v celom komplexe bojovej pripravenosti. Smernice pre prácu politických orgánov ukazujú plnú súvislosť účinnosti stranickopolitickej práce a výsledkov bojovej pripravenosti. „Účinnosť stranickopolitickej práce hodnotit podľa toho, jak formuje aktívni a angažovaný vzťah príslušníkov armády k politice strany a štátu a podle úrovně činnosti stranických a mládežnických organizací, výsledků dosažených v bojové a politické přípravě, bojové a mobilizační pohotovosti, politickomorálního stavu a kázně vojsk.“ [Smernice pro práci PO v ČSLA, Praha 1971, str. 16].

Marxisticko-leninská teória učí, že kritériem pravdivosti je spoločenská prax. Len ona môže potvrdiť jednu alebo druhú ľudskú predstavu. Efektívnosť v praktickej činnosti organizátorov stranickopolitickej práce v útvaroch sa prejavuje v správnom vytýčení jej úloh v danej etape a čase, v rozdelení síl a cieľavedomom využití politických pracovníkov, veliteľov, komunistov a aktivistov, v správnej voľbe opatrení ideologickej a organizátorskej práce a ich efektívnej realizácii v podmienkach útvaru (jednotky).

Požiadavka vysokej efektívnosti je plne obsiahnutá v dokumentoch porady predsedov stranických organizácií v ČSLA, kde sa hovorí, že v súvislosti s rastom nárokov na výcvik a výchovu príslušníkov našich útvarov, by sa mala ideologická a organizátorská činnosť veliteľov, politických pracovníkov a stranických organizácií

húževnate usilovať o vedeckú organizáciu všetkej vojenskej činnosti, o prísne plnenie programov a plánov bojovej a politickej prípravy, o efektívne využívanie času určeného pre výcvik, budovanie a údržbu materiálno-technickej základne, o vysokú pripravenosť kádrov a rozvoj ich schopností v každodennej činnosti, o vysokú metodickú úroveň a kvalitu každého zamestnania s dôrazom na organizáciu nepretržitej politickej práce pri zamestnaní vo výcvikových priestoroch a najmä pri taktických cvičeniach.

Aj efektívnosť stranickopolitickej práce dosiahneme len všestrannou aktívnou činnosťou, v práci veliteľov, politických pracovníkov, stranických a mládežníckych organizácií i aktívnym vzťahom vojakov v ich spoločnom prínose, zvýšenej kvalite v procese výcviku a výchovy. Vyjadrujeme ju len v konkrétnych výsledkoch praxe, dosiahnutého úrovnia bojovej a politickej prípravy reprezentovanej výbornými výsledkami streľby, majstrovským cvičením techniky, zvýšenou odbornosťou, triednosťou, získanou novou špecializáciou, taktickým umením manévru na bojisku, hospodárnou využití ušetreného materiálu, PHM, kilometrov, funkčne ušetrenom čase, jeho využití a pod.

* * *

Jednota výcviku a výchovy je zákonitosťou existencie vývoja vojenského organizmu, má objektívny charakter. Výchova nemôže existovať bez vedomosti, bez umenia vojakov dosiahnutého v procese výcviku. Výcvik je základným prostriedkom vzdelania a výchovy vojakov. Realizácií jednoty výcviku a výchovy zodpovedajú metódy a formy organizácie bojovej a politickej prípravy a stranickopolitickej práce. Iba dôsledným uplatňovaním princípov stranickopolitickej práce a pedagogických zásad v procese výcviku a výchovy môžeme dosiahnuť spoločný cieľ, pričom princípy stranickopolitickej práce sú prejavom objektívnych zákonitostí vo výchove príslušníkov socialistickej spoločnosti, a teda aj vo výcviku a výchove vojakov socialistickej armády. Len ich prísny rešpektovaním v bojovej a politickej príprave, naplňujeme požiadavky prisahy na realizáciu cieľov vojenskej politiky Komunistickej strany Československa.